

את החלב החם, מקציף ומתוק ולא היה חלב מתוק ממנו.
לא אזכור כמה זמן היתה העז ברשותי, אך סופה שהלכה
בדרך כל בשר.

אך נחזור אל הטיולים כי עוד לי טיול עליו אספר. טיול
אל ביירות העיר.

לביירות היה אבא נוסע מדי שנה בחופש הגדול. היה בא
אל ידידו יהודה גרזובסקי (גור) שהיה מנהל בנק אפ"ק
בביירות והיה עוזר לו לאבא במה שבנקים נוהגים לעזור
בשעת הצורך. למסע זה היה אבא לוקח עמו את יהודה.
והפעם לקח אותי ויהודה נשאר, במחילה, בבית.

היה זה בחודש אלול בו יש לי מדי שנה בשנה יום הולדת.
כמתנת יום הולדת קבלתי מהגברת רחל גרזובסקי (אישה
נחמדה) ספר "שיחות ילדים" מאת יהודה שטיינברג (הוצאת
"תושיה" תרנ"ט). הספר שמור עמי עד היום, אם גם השנים
נתנו בו מקצת מאותותיהן.

באחד ה"חופשים הגדולים" הוחלט על יציאת המשפחה
כולה לבילוי הפגרא בביירות.

הנסיעה — כרגיל. עד צידון ברכיבה (10 שעות), לינה
בצידון בבית מלון ערבי ולמחרת — בדלג'נס לביירות.

ברובע הקרוי ראס-ביירות שכרנו דירה. הרובע שקט ונקי
בקרבת הים, שם גרה כנראה, האריסטוקרטיה של ביירות שם
גם היה הקולג' האמריקאי. המקום כולו תאם את מבוקשנו.
הדירה — בית אבנים בן קומותיים; לנו נמסרה הקומה
העליונה ובתחתונה — גרו בעליו הערבים. חומה הקיפה
את הבית והחצר. שקט ונקיון מופתי שררו בכול. עצי פרי
ופרחים גדלו שם ובמיוחד זכור לי עץ התאנה שהיה ממש